

PROP DE VOSALTRES

Dia de l'Església diocesana

Estimats diocesans:

Les campanyes comercials repeteixen fins a l'avorriment les mateixes consignes perquè puguin penetrar amb facilitat en els possibles clients i acceptin de bon grat el producte que se'ls presenta. Això sembla negatiu i sospitos i té, des de l'ètica més elemental, un cert rebuig. Però des d'un punt de vista positiu es pot defensar la conjunció dels mitjans amb coherència per aconseguir un fi profitós. Aquest vol ser el nostre cas: repetir les mateixes idees fent servir els mitjans al nostre abast per sensibilitzar les comunitats cristianes. Per això reproduïxo en aquesta pàgina del *Full Dominical* i de la premsa local el mateix text que he preparat per encapçalar el fullet que distribuïm en totes les parròquies durant aquest cap de setmana. És un missatge idèntic per donar comptes i sol·licitar cooperació als catòlics i a la societat en general.

Cada any en aquestes dates, durant la campanya de «**La nostra Església**» o de «**Germanor**», demanem i oferim col·laboració per atendre els projectes de tota mena (educatius, assistencials, culturals...) que tant abunden en la pràctica totalitat de les nostres comunitats. Aquesta petició no és només una iniciativa del bisbe o dels responsables parroquials, sinó que és, a més, un impuls i una necessitat de tots els batejats que es llancen a sol·licitar la respectiva solidaritat entre ells i als qui miren amb atenció els nostres projectes i realitzacions.

Des de l'experiència dels anys anteriors consta amb alegria uns resultats personals i econòmics notables. Per això la primera paraula és d'agraïment a totes les persones i institucions de la nostra societat que confien en la gestió duta a terme. El segon tret vol apel·lar que ningú no es cansi o es desanimi en la seva ajuda i la seva col·laboració. Si feu balanç de les llums i de les ombres que apareixen en tota obra humana, també en l'eclesial, us asseguro que les primeres sobrepassen amb escreix i les segones són susceptibles de millora. Entre tots ho aconseguirem i farem del nostre món una casa i una llar millors.

Durant diverses campanyes utilitzem la imatge de la família com a centre de l'ajuda, del respecte i de l'amor entre els seus membres. També en l'Es-

glésia. A l'última campanya fèiem una crida a sentir-nos orgullosos de la nostra fe, des d'on parteix la causa i la conseqüència de l'actuació, tot recordant sempre les finalitats de les aportacions que beneficien tothom: atenció a la infància, als descartats socials, a la preocupació per la solitud dels més grans i un llarg etcètera.

Per a enguany es proposa un tema important que implica a tothom i ens complica la nostra vida: la vocació, la resposta. La vocació dels laics al servei corresponsable de la comunitat; la vocació a la vida consagrada per a viure i manifestar el carisma de la congregació al servei de l'Església i del món; la vocació al ministeri sacerdotal com un servei imprescindible

per ensenyar, santificar i orientar tots els membres del Poble de Déu. Us demano l'ajuda i la col·laboració en tots els projectes eclesials. Necessitem persones i recursos que afavoreixin i motivin aquesta important decisió.

Tot això ens acosta i uneix, i ens crea vincles de fraternitat, com correspon a uns autèntics germans de Jesucrist i fills d'un mateix Pare que ens acompanya sempre.

Agraeixo, en nom de totes les comunitats catòliques, el vostre suport i la vostra atenció a les iniciatives que afavoreixen tota la societat.

Amb la meva benedicció i afecte.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

La diòcesi atén més de 14.000 persones durant el 2023

La diòcesi de Lleida ha atès durant el 2023 a 14.190 persones en els 41 centres que té dedicats, entre altres finalitats, a mitigar la pobresa, a atendre gent gran o amb discapacitats, a assistir a emigrants i refugiats.

És una de les dades que es poden trobar a la revista *La Nostra Església*, que es distribueix avui amb motiu del Dia de l'Església diocesana. En el balanç de l'activitat de

l'any passat, que es fa pública com a signe de transparència, s'hi recullen les dades econòmiques del darrer exercici, que indiquen un creixement dels ingressos per l'increment d'aportacions a través de la creueta de la declaració de la Renda. El total d'ingressos ha estat de 4.046.244,38 euros, dels quals el 47,9% provenen del Fons Comú Interdiocesà. Les dades completes es poden consultar al web www.buscaentuinterior.es

CERCA DE VOSOTROS

Día de la Iglesia diocesana

Queridos diocesanos:

En las campañas comerciales se repiten hasta la saciedad las mismas consignas para que puedan penetrar con facilidad en los posibles clientes y acepten de buen grado el producto que se les presenta. Eso parece negativamente sospechoso y tiene, desde la ética más elemental, un cierto rechazo. Desde un punto de vista positivo se puede argumentar la conjunción de los medios con coherencia para conseguir un fin provechoso. Este quiere ser nuestro caso: repetir las mismas ideas utilizando los medios a nuestro alcance para sensibilizar a las comunidades cristianas. Por ello reproducimos en esta página del *Full Dominical*, y de la prensa local, el mismo texto que he preparado para encabezar el folleto que distribuimos en todas las parroquias durante este fin de semana. Es un mensaje idéntico para dar cuentas y solicitar cooperación a los católicos y a la sociedad en general.

Cada año por estas fechas, en la campaña de NUESTRA IGLESIA o de GERMANOR, pedimos y ofrecemos colaboración para atender tantos proyectos de todo tipo (educativos, asistenciales, culturales...) que abundan en la práctica totalidad de nuestras comunidades. Esta petición no es sólo una iniciativa del obispo o de los responsables parroquiales, es, además de ello, un impulso y una necesidad de todos los bautizados que se lanzan a solicitar la respectiva solidaridad entre ellos y ante quienes observan con atención nuestros proyectos y realizaciones.

Ante la experiencia de los años anteriores consta con alegría unos resultados personales y económicos notables. Por ello la primera palabra es de agradecimiento a todas las personas e instituciones de nuestra sociedad que confían en la gestión llevada a cabo. El segundo rasgo quiere apelar a que nadie se canse o se desanime por su ayuda y su colaboración. Si hacéis balance de las luces y de las sombras que aparecen en toda obra humana, también en la eclesial, os aseguro que las primeras sobreabundan y las segundas son susceptibles de mejora. Entre todos lo conseguiremos y haremos de nuestro mundo una casa y un hogar mejor.

Durante varias campañas utilizamos la imagen de la familia como centro de la ayuda, del respeto y del amor entre sus miembros. También en la Iglesia. En la última hacíamos una llamada a sentirnos orgullosos de nuestra propia fe, desde donde partía la causa y la consecuencia de la actuación. Y siempre recordando las finalidades de las aportaciones que a todos beneficiaban: atención a la infancia, a los descartados sociales, a la preocupación por la soledad de los mayores y un largo etcétera.

Para este año se propone un tema importante que nos implica a todos y nos complica nuestra propia vida: la vocación, la respuesta, de los laicos al servicio corresponsable de la comunidad; la vocación a la vida consagrada para vivir y manifestar el carisma de la congregación para utilidad de la Iglesia y de mundo; la vocación al ministerio sacerdotal como un imprescindible servicio para enseñar, santificar y orientar a todos los miembros del Pueblo de Dios. Para todos los proyectos eclesiales solicito la ayuda y la colaboración. Necesitamos personas y también recursos que favorezcan y motiven esta importante decisión. Eso mismo nos acerca a todos y nos crea unos vínculos de fraternidad como corresponde a unos auténticos hermanos de Jesucristo e hijos de un mismo Padre que nos acompaña siempre.

Agradezco, en nombre de todas las comunidades católicas, vuestro respaldo y vuestra atención a las iniciativas que favorecen a toda la sociedad.

Con mi bendición y afecto.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

IREL i Vida Creixent obren el nou curs

El rector de l'Ateneu Universitari Sant Pacià, professor i teòleg, Joan Torra, va pronunciar el passat 17 d'octubre la lliçó inaugural del curs 2024-2025 de l'Institut de Recerca i Estudis Religiosos de Lleida (IREL). La conferència titulada «Jesús de Natzaret, la transcendència en la història», va tenir lloc a la sala d'actes del Rectorat de la Universitat de Lleida, i obre el cicle de xerrades que aquest any tindran com a fil conductor el concepte de la transcendència.

L'acte també va servir com a estrena de la nova directora de l'IREL, Antonieta Mateus, que després de deixar la direcció del Col·legi Episcopal, assumeix aquesta nova responsabilitat en substitució de Mn. Manel Mercadé.

El mateix dia, la Casa de l'Església va acollir la inauguració del curs de Vida Creixent 2024-2025 amb una conferència a càrrec de Mercedes Montoya, secretària general de Vida Creixent, en què va exposar les etapes de creixement del moviment i els tres pilars sobre els quals s'assenta: l'espiritualitat, l'amistat i l'evangelització.

Primers preparatius de la Setmana Santa de 2025

Les confraries i les congregacions de Lleida es van reunir, el dimecres 16 d'octubre, per començar a orientar i preparar la pròxima Setmana

Santa. La trobada va estar presidida pel bisbe Salvador i també hi eren la directora i el consiliari del Secretariat de Confraries, Congregacions i Germandats, Montse Sánchez i Mn. Jaime Clusa, respectivament. Es va acordar que l'any que ve hi tornarà a haver pregó, ja que enguany no se n'ha pogut fer, es va parlar del cartell i de la missa d'inici de curs el primer diumenge de Quaresma a la Catedral. També es va notificar la renovació dels estatuts de la Congregació dels Dolors i l'inici immediat de les obres de reforma de l'església de la Sang.

Nomenaments

Monsenyor Salvador Giménez Valls, bisbe de Lleida, ha signat el següents nomenaments:

• **Mn. Héctor Adriano Restrepo Álvarez**, nomenat Rector de les parròquies de l'Assumpció de la Mare de Déu del Pont de Suert, Sant Climent papa, de Vilaller, i les de les localitats d'Adons, Castellers, Còll, Erill-Castell, Gotarta, Irgo, Llesp, Mal-

pàs, Manyanet, Naens, Perves, Pinyana, Saraís, Sarroqueta, Sas, Senet, Sentís, Viu de Llevata, i Viuet, amb data 15.10.24.

• **Mn. Jofred Antonio Randón Ramírez**, nomenat vicari de la Unitat Pastoral formada per les parròquies de la Mare de Déu del Carme i Sant Joan Baptista de Lleida, amb data 15.10.24.

EL PAPA FRANCESC A LA XARXA

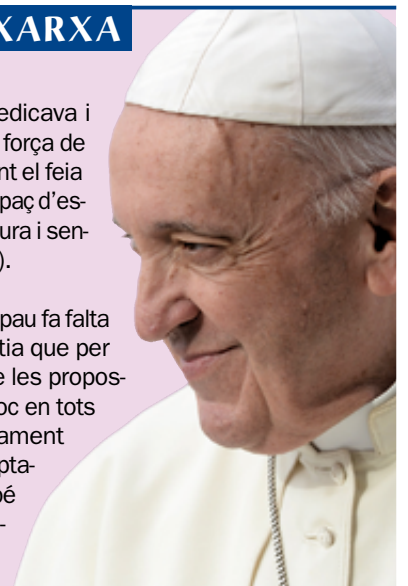

@Pontifex_es: «Si volem estimar a Déu de veritat, hem d'apassionar-nos per l'ésser humà, per tots els éssers humans, especialment pels que viuen en les condicions en les quals es va manifestar el Cor de Jesús: el dolor, l'abandó, el descart» (7 de juny).

@Pontifex_es: «Senyor, desarma la llengua i les mans, renova els cors i les ments perquè la paraula que ens faci trobar-nos sigui sempre "germà", i l'estil de la nostra vida sigui: shalom, pau, salam. Amén» (7 de juny).

@Pontifex_es: «Jesús predicava i sanava els malalts amb la força de l'Esperit Sant. L'Esperit Sant el feia divinament lliure, és a dir, capaç d'estimar i de servir sense mesura i sense condicions» (9 de juny).

@Pontifex_es: «Per a fer la pau fa falta valentia, molta més valentia que per a fer la guerra. Desitjo que les propostes de pau, per a l'alto el foc en tots els fronts i per a l'alliberament dels ostarages, siguin acceptades immediatament, pel bé dels palestins i dels israelians» (9 de juny).

La Pastoral de Migrants de Barcelona visita la ciutat de Lleida

Unes 350 persones de la Pastoral de Migrants de l'Arquebisbat de Barcelona van visitar Lleida, el diumenge 20 d'octubre, arran de la 110a Jornada Mundial del Migrant i del Refugiat.

La Pastoral visita de tant en tant algunes ciutats i aquesta vegada han escollit Lleida, on van assistir a la Santa Missa a la Catedral, presidida pel bisbe Salvador, i on també es van trobar amb unes cent persones de la Delegació de Migracions del Bisbat de Lleida.

Posteriorment, els visitants van dinar al Col·legi Episcopal i alguns d'ells van visitar la Seu Vella acompanyats d'una quinzena de voluntaris de Lleida.

El delegat de Migracions del Bisbat de Lleida, Mn. Adrià Burca, ha explicat que la intenció és que la delegació llei-

datana s'uneixi en futures visites a altres ciutats amb la de Barcelona.

22 lleidatans fan a peu el Camí Ignasià

Un grup de 22 persones ha recorregut a peu el darrer tram del Camí Ignasià entre Lleida i Manresa, uns 115 quilòmetres, per participar en l'experièn-

cia dels exercicis espirituals en camí. Aquesta iniciativa, que es porta terme per tercera vegada i que ha durat una setmana, suposa una oportunitat per experimentar una vivència física i espiritual enmig de la natura, fent els Exercicis espirituals de Sant Ignasi en aquesta modalitat especial del pelegrinatge en grup.

D'altra banda, unes cinc-centes persones, entre elles també una bona representació de la diòcesi de Lleida, es van reunir el dissabte 19 d'octubre en la trobada del Tren Missioner del Domund al Monestir de Montserrat. La trobada pretén fer prendre consciència als mes petits de la importància de les missions més enllà de les nostres fronteres i també en el nostre entorn més proper.

REFLEXIONS

ASPECTES DE LA DOCTRINA SOCIAL DE L'ESGLÉSIA

L'autoritat política com a servei al bé comú (II)

El ciutadà no està obligat en consciència a seguir les prescripcions de les autoritats civils si són contràries a les exigències de l'ordre moral, als drets fonamentals de les persones o als ensenyaments de l'Evangeli; ni tan sols aquelles pràctiques que, tot i ser admeses per la legislació civil, estan en contrast amb la llei natural. Reconèixer que el dret natural funda i limita el dret positiu significa admetre que és legítim resistir l'autoritat, en cas que aquesta violi greument i repetidament els principis del dret natural.

La Doctrina Social de l'Església indica els criteris per a l'exercici del dret de resistència. Per tutelar el bé comú, l'autoritat pública legítima té el dret i el deure de comminar penes proporcionades a la gravetat dels delictes. La pena no serveix únicament per defensar l'ordre públic i garantir la seguretat de les persones, sinó que esdevé, a més, un instrument de correcció del culpable; una correcció que assumeix també el valor moral d'expiació quan el culpable accepta voluntàriament la pena.

El caràcter personal ha de tendir a la rigorosa recerca de la veritat i s'ha d'exercir amb ple respecte de la dignitat i dels drets de la persona humana.

La Doctrina Social de l'Església es pot entendre, en la seva definició més bàsica, com la dimensió social de la fe cristiana emanada de l'Evangeli de Crist.

Mn. Eduard Salinas Muñoz

Santa Úrsula torna a Sant Llorenç

El retaule de Santa Úrsula ja torna a lluir a l'església de Sant Llorenç un cop finalitzades les obres de muntatge posteriors a la seva restauració. El dissabte 19 d'octubre, el bisbe Salvador, acompanyat pel rector de la parròquia, Mn. Javier Jauset, el diaca Luis Pérez i els fidels, van donar la benvinguda a l'obra i posteriorment van assistir a la Santa Missa.

El bisbe Salvador va expressar la seva alegria un cop finalitzada la restauració i va agrair la contribució econòmica de la comunitat parroquial i de les institucions per poder fer front als costos de l'actuació.

El retaule es va desmuntar amb motiu de les obres de restauració de l'església i ha estat recuperat al Centre de Restauració de Béns Mobles de Catalunya.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

11. □ Dilluns (litúrgia de les hores: 4a setmana) [Tt 1,1-9 / SI 23 / Lc 17,1-6]. Sant Martí de Tours (†397), bisbe, abans monjo, originari de Pannònia; sant Menna, oficial siríac mr. (Alexandria, s. III).

12. ■ Dimarts [Tt 2,1-8.11-14 / SI 36 / Lc 17,7-10]. Sant Josafat, bisbe coadjutor de Pólozk i màrtir (1623) per la unitat dels cristians; sant Emi-

lià (Millán) de la Cogolla, ermità a la Rioja.

13. ■ Dimecres [Tt 3,1-7 / SI 22 / Lc 17,11-19]. Sant Leandre, bisbe de Sevilla (s. VI); sant Dídac (Diego) d'Alcalà, rel. franciscà a Sevilla (†1463); sant Estanislau de Kostka, rel. jesuïta.

14. ■ Dijous [Flm 7-20 / SI 145 / Lc 17,20-25]. Sant Serapi, primer màrtir

mercedari; sant Josep Pignatelli, prev. jesuïta; santa Veneranda, vg.

15. ■ Divendres [2Jo 4-9 / SI 118 / Lc 17,26-37]. Sant Albert el Gran (†1280), bisbe de Ratisbona i dr. de l'Església (dominica), patró dels naturalistes; sant Eugeni, bisbe de Toledo; sant Leopold (s. XII), noble, patró d'Àustria.

16. ■ Dissabte [3Jo 5-8 / SI 111 / Lc 18,1-8]. Santa Margarida d'Escòcia

(†1093), reina, nascuda a Hongria; santa Gertrudis (1256-1303), vg. ciutadana de Helfta.

17. ■ Diumenge vinent, XXXIII de durant l'any (litúrgia de les hores: 1a setmana) [Dn 12,1-3 / SI 15 / He 10,11-14.18 / Mc 13,24-32]. Santa Isabel d'Hongria, princesa viuda, serventa dels malalts; sant Gregori Taumaturg, bisbe de Neocesarea (s. III).

Diumenge XXXII de durant l'any (B)

COMENTARI

«Aquesta viuda pobra és la que ha donat més de tots»

Sovint valorem les persones i les coses pel seu aspecte extern, per allò que entra pels ulls. Jesús no va caure en aquest error. Els fariseus, als ulls de la gent, eren persones molt importants, molt respectades i venerades però Jesús descobreix la seva realitat: *Els agrada de passejar-se amb els seus vestits, que la gent els saludi, que els facin ocupar els primers seients a les sinagogues, devoren el béns de les viudes i al moment de l'oració, per fe-se veure, es posen filactèries ben llargues.* Jesús obre els ulls dels seus deixebles i de l'altra gent perquè no es deixin enganyar per l'aspecte extern dels fariseus: les seves obres no indiquen pas una religió autèntica; al contrari, s'aprofiten de la religió. I per altra banda, a l'evangeli trobem també l'escena d'una viuda pobra que tirà, a la sala del tresor, dues monedes de les més petites. Podríem pensar que els rics no donaven gran cosa, però no és així: *Molts rics hi tiraven molt...* Però Jesús lloarà aquella viuda que ha tirat una misèria: *Aquesta viuda pobra és la que ha donat més que tots; els altres han donat del que els sobrava però ella que ho necessitava per a viure, ha donat tot el que tenia.* Diríem que ha donat la seva vida, allò que necessitava per poder sobreviure. Un cop més, Jesús ens fa mirar més enllà de les aparences i valorar allò que realment val: l'entrega d'un mateix, a més de donar el que tenim. La primera lectura ens presenta també una viuda que només tenia un grapat de farina i una mica d'oli. Anava a fer pa per a ella i per al seu fill i després morírem de fam. Però Elies li demana: *Primer fes un panet per a mi i dona-me'l.* La dona es fia del profeta; li dona també tot el que tenia per viure; per això *durant molts dies tant ella com la seva família van poder menjar.* La segona lectura ens posa davant l'exemple de Crist que es va oferir com a víctima per abolir el pecat. Hem de donar el que tenim però sobretot donar-nos nosaltres mateixos. En tenim un gran exemple en Crist i en les dues viudes de les lectures d'avui.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del primer llibre dels Reis (1Re 17,10-16)

En aquell temps el profeta Elies se n'anà a Sarepta. Quan arribà a l'entrada del poble hi havia allà una viuda que recollia llenya. Elies la cridà i li digué: «Porta'm, si et plau, una mica d'aigua per beure.» Mentre l'anava a buscar, Elies la tornà a cridar i li digué: «Porta'm, també, un tros de pa.» Ella respongué: «Per la vida del Senyor, el teu Déu, et juro que no en tinc gens. Només tinc un grapat de farina i una mica d'oli. Ara estava recollint aquests branquillons i anava a fer pa per a mi i per al meu fill. Ens el menjarem i després morirem de fam.»

Elies li respongué: «No tinguis por. Fes-ho tal com dius, però primer fes un panet per a mi i dona-me'l. Després ja en faràs per a tu i per al teu fill. Això diu el Senyor, Déu d'Israel: No es buidarà el pot de la farina ni s'abaixarà l'oli de la gerra fins al dia que Senyor enviarà la pluja al país.» Ella va fer tal com Elies li havia dit, i durant molts dies, tant ella com la seva família van poder menjar: no es va buidar el pot de la farina ni s'abaixà l'oli de la gerra, tal com el Senyor ho havia dit per boca d'Elies.

► Salm responsorial (145)

R. Lloa el Senyor, ànima meva. O bé: *Al-leluia.*

El Senyor, que es manté fidel per sempre, / fa justícia als oprimits, / dona pa als qui tenen fam. / El Senyor deslliura els presos. R.

El Senyor dona la vista als cecs, / el Senyor redreça els vençuts. / El Senyor estima els justos; / el Senyor guarda els forasters. R.

Manté les viudes i els orfes, / i capgira els camins dels injustos. / El Senyor regna per sempre, / és el teu Déu, Sió, per tots els segles. R.

► Lectura de la carta als cristians hebreus (He 9,24-28)

Crist no ha entrat en aquell santuari, a imatge del veritable, fet per mà d'homes, sinó que ha entrat al cel mateix, i s'ha presentat davant Déu per nosaltres. El gran sacerdot entra cada any al santuari amb una sang que no és la seva. Crist, en canvi, no s'ha d'oferir moltes vegades, altrament hauria hagut d'anar sofrint la seva passió des de la creació del món. De fet no ha aparegut fins ara, a la fi dels temps, a oferir-se ell mateix una sola vegada, com a víctima per abolir el pecat. Els homes morim una sola vegada, i després de la mort ve el judici. Semblantment el Crist va ser ofert una sola vegada, quan va prendre damunt seu els pecats de tots. Després tornarà a revelar-se, no ja per raó dels pecats, sinó per salvar aquells qui esperen el moment de rebre'l.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Marc (Mc 12,38-44) (Versió abreujada)

En aquell temps, Jesús, estant assegut al temple, davant la sala del tresor, Jesús mirava com la gent hi tirava diners. Molts rics hi tiraven molt, però vingué una viuda pobra que hi tirà dues monedes de les més petites. Jesús cridà els deixebles i els digué: «Us dic amb tota veritat que aquesta viuda pobra és la que ha donat més de tots; els altres han donat del que els sobrava, però ella, que ho necessitava per a viure, ha donat tot el que tenia.»

► Lectura del primer libro de los Reyes (1Re 17,10-16)

En aquellos días, se alzó el profeta Elías y fue a Sarepta. Traspasaba la puerta de la ciudad en el momento en el que una mujer viuda recogía por allí leña. Elías la llamó y le dijo: «Tráeme un poco de agua en el jarro, por favor, y beberé». Cuando ella fue a traérsela, él volvió a gritarle: «Tráeme, por favor, en tu mano un trozo de pan». Ella respondió: «Vive el Señor, tu Dios, que no me queda pan cocido; solo un puñado de harina en la orza y un poco de aceite en la alcuza. Estoy recogiendo un par de palos, entraré y prepararé el pan para mí y mi hijo, lo comeremos y luego moriremos». Pero Elías le dijo: «No temas. Entra y haz como has dicho, pero antes prepárame con la harina una pequeña torta y tráemela. Para ti y tu hijo la harás después. Porque así dice el Señor, Dios de Israel: "La orza de harina no se vaciará la alcuza de aceite no se agotará hasta el día en que el Señor conceda lluvias sobre la tierra"». Ella se fue y obró según la palabra de Elías, y comieron él, ella y su familia. Por mucho tiempo la orza de harina no se vació ni la alcuza de aceite según la palabra que había pronunciado el Señor por boca de Elías.

► Salmo responsorial (145)

R. Alaba, alma mía, al Señor. O bien: *Al-eluya.*

El Señor mantiene su fidelidad perpetuamente, / hace justicia a los oprimidos, / da pan a los hambrientos. / El Señor liberta a los cautivos. R.

El Señor abre los ojos al ciego, / el Señor endereza a los que ya se doblan, / el Señor ama a los justos. / El Señor guarda a los peregrinos. R.

Sustenta al huérfano y a la viuda / y trastorna el camino de los malvados. / El Señor reina eternamente, / tu Dios, Sión, de edad en edad. R.

► Lectura de la carta a los Hebreos (Heb 9,24-28)

Cristo entró no en un santuario construido por hombres, imagen del auténtico, sino en el mismo cielo, para ponerse ante Dios, intercediendo por nosotros. Tampoco se ofrece a sí mismo muchas veces como el sumo sacerdote, que entraba en el santuario todos los años y ofrecía sangre ajena. Si hubiese sido así, tendría que haber padecido muchas veces, desde la fundación del mundo. De hecho, él se ha manifestado una sola vez, al final de los tiempos, para destruir el pecado con el sacrificio de sí mismo. Por cuanto el destino de los hombres es morir una sola vez; y después de la muerte, el juicio. De la misma manera, Cristo se ofreció una sola vez para quitar los pecados de todos. La segunda vez aparecerá, sin ninguna relación al pecado, para salvar a los que lo esperan.

► Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 12,38-44) (Versión abreviada)

En aquel tiempo, Jesús, estando Jesús sentado enfrente del tesoro del templo, observaba a la gente que iba echando dinero: muchos ricos echaban mucho; se acercó una viuda pobre y echó dos moneditas, es decir, un cuadrante. Llamando a sus discípulos, les dijo: «En verdad os digo que esta viuda pobre ha echado en el arca de las ofrendas más que nadie. Porque los demás han echado de lo que les sobra, pero esta, que pasa necesidad, ha echado todo lo que tenía para vivir».